



ת"פ 39500/07/20 - מדינת ישראל נגד מנחם מנדל אסרף

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

23 בפברואר 2021

ת"פ 39500-07-20 מדינת ישראל נ' אסרף

לפני כבוד השופט בני שגיא, סגן נשיא

מדינת ישראל

המאשימה:

על-ידי ב"כ עו"ד יוסי קורצברג ועו"ד שלי קוטין

נגד

מנחם מנדל אסרף

הנאשם:

על-ידי ב"כ עו"ד ימימה אברמוביץ'

גזר דין

כללי

1. הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן בעבירה של נשיאת נשק שלא כדין, לפי סעיף 144(ב) רישא וסיפא לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - **חוק העונשין**). הצדדים לא הגיעו להסכמה לעניין העונש, ובהקשר זה כל צד טען על-פי מיטב שיקול דעתו.
2. על-פי עובדות כתב האישום, ביום 6.7.20 בשעה 18:30 או בסמוך לכך, נסע הנאשם ברחוב דב הוז בחולון כשהוא מורכב על קטנוע הנהוג על-ידי שי הררי. במהלך הנסיעה נשא הנאשם והוביל אקדח חצי אוטומטי מסוג FN. הנאשם נשא את האקדח על גופו בתוך תיק צד, כשהוא טעון ב- 11 כדורים ודורך.
3. כאמור לעיל, הצדדים לא הגיעו להסדר לעניין העונש, אולם במסגרת ההסדר הוגשה בהסכמה חוות דעת של מעבדת הנשק המשטרתית, ממנה עולה כי האקדח מהווה כלי נשק היורה, אשר בכוחו להמית אדם, אולם האקדח אינו תקין, שכן הנצרה הידנית שבורה ולא פועלת, חסרה נצרת מחסנית, והפטיש נופל לעיתים לחצי דריכה. יחד עם זאת, צוין בחוות הדעת כי חרף התקלות האמורות ניתן לירות באקדח.
4. עובר לשמיעת טיעוני הצדדים הופנה הנאשם לשרות המבחן, שכן העבירה בוצעה עוד טרם מלאו לנאשם 21 שנה. מהתסקיר עולה כי מדובר בנאשם בן 19, רווק, אשר הפסיק את לימודיו בגיל 16 בשל מעורבות בפלילים, ולאחר סיום עונש המאסר האחרון שריצה, עבד במשך כשנה בחנות לכלי בית. שרות המבחן התייחס לנתוני המשפחתיים של הנאשם, לעובדה כי הוריו התגרשו, ואביו ניתק עימם קשר עת היה בן שלוש. אימו של הנאשם נישאה בשנית עת היה הנאשם בן 11, והנאשם תיאר אותה כדמות אימהית ואבהית חזקה יציבה ומשמעותית בחייו. הנאשם התקשה להרחיב ולשתף בדבר חוויות ולקיים שיח פתוח, תוך שהוא משייך זאת לעזיבת אביו ולקושי שנוצר אצלו במתן אמון לאחר. שרות המבחן התרשם כי מדובר במי שמתקשה להפנים ולקבל את גבולות החוק, במי שלוקה בכישורי חיים מיטיבים, ובמי שקיימת בעניינו נזקקות טיפולית גבוהה. שרות המבחן העריך כי קיים סיכון רב להישנות התנהגות עוברת חוק, וצוין כי כיום אינו בשל להשתלבות בהליך טיפולי.



בהינתן האמור לעיל, התסקיר אינו כולל המלצה טיפולית, למעט המלצה כי ככל שיוטל על הנאשם עונש מאסר בפועל, ניתן יהיה לבקש משב"ס לשלבו במחלקה טיפולית בתחום האלימות.

ראיות לעונש

5. מגיליון הרשעותיו של הנאשם (תע/1) עולה כי חרף גילו הצעיר, מדובר במי שהספיק לצבור לחובתו שתי הרשעות קודמות במגוון רב של עבירות. הרשעתו הראשונה משקפת עבירות רכוש, הפרעה לשוטרי במילוי תפקידו ופגיעה בגינה נדון ל- **9 חודשי מאסר**. הרשעתו השנייה משקפת עבירות של דרישה באיומים של רכוש, הפרת הוראה חוקית ואי הגשת עזרה לאחר גרימת תאונה, בגינה נדון ל- **17 חודשי מאסר**.

6. מטעם ההגנה העיד מר כפיר אלפונטה, אשר שימש כמאמן הכדורגל של הנאשם בתקופת היותו נער ועד גיל 15. העד תיאר את כשרונו של הנאשם כשחקן כדורגל, את חשיבותה של המסגרת עבורו, ואת צערו על התדרדרותו של הנאשם לאורך השנים.

7. הוגשו מסמכים רפואיים (נע/1). מטעמי צנעת הפרט לא אפרט את כלל הנתונים המפורטים במסמכים אלה, אולם אציין כי על-פי הנתונים השונים, נראה כי שימוש בסמים תרם תרומה משמעותית לאותו מצב בו היה נתון הנאשם.

טיעוני הצדדים לעונש

8. **התובע**, עו"ד יוסי קורצברג, עמד בטיעונו על חומרת המעשה, תוך הדגשת העובדה כי מדובר באקדח אותו נשא הנאשם בטבורה של עיר, כשהוא טעון ודורך. הוסבר כי אף אם נמצא שהאקדח אינו תקין, עדיין מדובר בכלי נשק קטלני. התובע נימק את עתירתו לקביעת מתחם עונש הולם **הנע בין 3 ל-6 שנות מאסר** בנסיבות ביצוע העבירה, שהן לשיטתו, הנסיבות החמורות ביותר שניתן להעלות על הדעת ביחס לעבירה של נשיאת נשק. עוד הפנה התובע לעמדת בית המשפט העליון בשורת פסקי דין הקוראת להחמרה בעבירות הנשק, ולצורך להתאים את הנחית פרקליט המדינה 9.16 לאותה מגמת החמרה מתבקשת. נטען כי יש מקום ליתן ביטוי גם להרתעת היחיד והרבים, ובשקלול כלל הנסיבות, כמו גם מדיניות הענישה הנוהגת, יש להעמיד את המתחם כפי עתירת התביעה.

באשר לעונש המתאים, ובשים לב לעברו הפלילי המכביד של הנאשם, סבר התובע כי יש מקום לקבוע את עונשו בשליש העליון של המתחם.

9. הסנגורית, עו"ד ימימה אברמוביץ', התייחסה לנתוניו האישיים של הנאשם, לעובדה כי מדובר במי שהוא נכדו של זאב רזנשטיין, אך לא הכירו כ"סבא" אלא כמי שהורשע בעבירות חמורות ותוג כראש ארגון פשע. נטען כי הנאשם גדל לתוך סביבה מורכבת, גם נוכח עזיבת אביו, גם נוכח העובדה כי אימו הקימה משפחה חדשה, וזאת תוך התייחסות לדמותה הדומיננטית של סבתו שליוותה אותו בתקופות הקשות.

הסנגורית סברה כי מתחם העונש ההולם צריך לנוע **בין 12 חודשי מאסר ל- 24 חודשי מאסר**, וזאת בהינתן כלל הנסיבות, לרבות העובדה כי מדובר באקדח תקול. הסנגורית התייחסה אף היא למדיניות הענישה הנוהגת, והפנתה למספר פסקי דין המתיישבים, לשיטתה, עם מתחם העונש ההולם הנטען על-ידה.



הסנגורית עמדה על הודאתו המידית של הנאשם במיוחס לו כבר בשטח עת נלכד על-ידי המשטרה, וביקשה לראות בכך כאינדיקציה מובהקת לכך שהנאשם מבקש לשנות מאורחות חייו.

עוד הוסבר כי מדובר במי שנקלע לאחר שחרורו ממאסרו האחרון לקושי רפואי כעולה מהמסמכים שסומנו נע/1.

בסיכומי של טיעון, סברה הסנגורית כי יש מקום לגזור את דינו של הנאשם בסמוך לרף התחתון של מתחם העונש ההולם המוצע על-ידה, וזאת נוכח גילו הצעיר, נתוניו המורכבים, הודאתו ורצונו לשקם את חייו.

10. **הנאשם** בדברו האחרון ציין כי עבר תקופה לא קלה והביע רצון לשקם את חייו.

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם

11. הערכים החברתיים הרלוונטיים לעבירות נשק הם הגנה על שלום הציבור וביטחון ועל הסדר הציבורי, זאת מאחר שעבירות אלה מהוות את התשתית לביצוע מגוון רחב של עבירות - החל בעבירות איומים, המשך בעבירות גרימת חבלה חמורה וכלה בעבירות המתה - עבירות הגוררות מטבע הדברים פגיעה בגוף, בנפש וברכוש [ע"פ 4406/19 **מדינת ישראל נ' יונס סובח** (5.11.2019) (להלן - **עניין סובח**)].

12. בתי המשפט חזרו פעם אחר פעם על חומרתן של עבירות נשק והסכנה הרבה הטמונה בהן "**בעיקר בשל כך שעבירות מסוג זה מקימות פוטנציאל להסלמה עבריינית ויצורות סיכון ממשי וחמור לשלום הציבור וביטחוננו**" (ע"פ 3156/11 **זראיעה נ' מדינת ישראל**, פס' 5 (21.2.2012)).

13. הנאשם נשא אקדח טעון ודרוך כשהוא מורכב על אופנוע, ובדרך ליעד (גיאוגרפי) לא ידוע. הגם שלא צוין בכתב האישום הרקע לנשיאת האקדח או נתון בדבר כוונה לעשות בו שימוש, הרי שאין בכך כדי לגרוע מפוטנציאל הנזק הטמון בעבירה בכלל ובנסיבותיה הקונקרטיות בפרט.

ראה בהקשר זה ע"פ 4945/13 **מדינת ישראל נ' סלימאן** (19.1.2014):

"**הסיכון שנשקף לשלום הציבור צריך להילקח בחשבון על ידי כל מי שמחזיק בידו נשק שלא כדין - גם אם אינו מחזיק בו למטרת ביצוע של עבירות אחרות. עצם החזקת נשק בעל פוטנציאל קטילה מבלי שיש עליו ועל בעליו פיקוח מוסדר של הרשויות טומן בחובו סיכון, באשר המחזיק בו נתון תמיד לחשש שיתפתה לעשות בו שימוש, ולו ברגעי לחץ ופחד.**"

יחד עם זאת, וכפי שנקבע בעבר, מתחם העונש ההולם צריך לשקלל גם את סוג הנשק, ובענייננו, גם את העובדה כי דובר בנשק תקול, אף שהיה מסוגל לירות.

ראה בהקשר זה עמדת בית המשפט העליון:

"**מתחם העונש ההולם בעבירות המבוצעות בנשק צריך שיקבע בהתאם לסוג הנשק שבו מדובר. שהרי, סוג הנשק, כמו-גם ההיקף שבו נסחר, הוחזק, הובל וכיוצא באלה, הם נסיבות הקשורות בביצוע העבירה והם שקובעים את פוטנציאל הנזק הכרוך במעשה העבירה... למעשה, אין כל חידוש בקביעה כי קיים מדרג ענישה בעבירות המבוצעות בנשק, הנקבע, בין השאר, על-פי סוג, איכות וכמות הנשק שנעשה בו שימוש**"



(ע"פ 1323/13 חסן נ' מדינת ישראל, פס' 10 (5.6.2013); וראו גם: ע"פ 9702/16 אלוליאיה נ' מדינת ישראל, פס' 8 (13.9.2017); ע"פ 8899/06 ארמין נ' מדינת ישראל, פס' 20 (29.7.2007)).

כמו כן, יש ליתן את הדעת לעובדה כי בפועל לא נעשה שימוש באקדח ולא נגרם נזק ממשי בגין העבירה בה הורשע הנאשם והנשק נתפס על ידי המשטרה.

בשנים האחרונות חלה בבית המשפט העליון מגמה של החמרה ברמת הענישה בעבירות נשק, אשר באה לידי ביטוי בשורה ארוכה של פסקי דין:

"החומרה היתרה הכרוכה בעבירות נשק והסיכון הנשקף מביצוען לציבור, מקבלים משנה תוקף בשים לב להיקפיה של התופעה ואופן התפשטותה. כמענה לכך, מסתמנת בפסיקה מגמה עקבית להחמיר את הענישה בגין עבירות אלו, באופן שיהלום את מידת פגיעתן בערכים המוגנים ויקדם את מיגור התופעה... משכך, חרף עיקרון הענישה האינדיבידואלית והמשקל שיש ליתן לנסיבותיו האישיות של כל נאשם לגופו, בבואו לגזור את דינו של מי שהורשע בביצוע עבירות חמורות אלו, על בית המשפט לתת בכורה לשיקולי ההרתעה והאינטרס הציבורי (ע"פ 8045/17 בראנסי נ' מדינת ישראל, פס' 11 (16.8.2018)).

וכן:

"המאבק בתופעות האלימות החמורות בחברה הישראלית בהן נעשה שימוש בנשק מחייב, מעבר למאמץ "לשים יד" על כלי הנשק הבלתי חוקיים הרבים שבידי הציבור, גם ענישה מחמירה ומרתיעה בעבירות נשק... אזכיר כי המחוקק ביטא את גישתו המחמירה לתופעה זו כאשר קבע עונשים מחמירים של 7 שנות מאסר על רכישה או החזקה של נשק בלא רשות על פי דין, 10 שנות מאסר על נשיאה או הובלה של נשק בלא רשות על פי דין, ו- 15 שנות מאסר על ייצור, יבוא או סחר בנשק בלא רשות על פי דין...; זאת אף בלא שנעשה בנשק שימוש לביצוע עבירה נוספת" (עניין סובח, פס' 17).

וראו גם: ע"פ 7177/20 כנעאן נ' מדינת ישראל, פס' 2 (27.1.2021); ע"פ 5807/20 שיבלי נ' מדינת ישראל, פס' 8 (30.12.2020); ע"פ 8017/20 מדינת ישראל נ' גריפאת, פס' 6 (22.12.2020); ע"פ 2564/19 אזברגה נ' מדינת ישראל, פס' 10 (18.7.2019); ע"פ 135/17 מדינת ישראל נ' בסל, פס' 10 (8.3.2017).

14. מתוך כלל פסקי הדין שהוגשו על ידי הצדדים, ואחרים שאותרו על ידי, מצאתי את הבאים כרלוונטיים לצורך קביעת מתחם העונש ההולם:

ע"פ 7177/20 כנעאן נ' מדינת ישראל (27.1.2021) - המערער הורשע על יסוד הודאתו בעבירה של נשיאת נשק בכך שיצא מפתח ביתו של שכנו, הוציא אקדח, הכניס לתוכו מחסנית טעונה, דרך את האקדח וכעבור מספר דקות פרק את האקדח והעביר אותו לנאשם 2 בכתב האישום. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה שנע בין 15 ל- 36 חודשי מאסר בפועל, והשית על המערער 24 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. בית המשפט העליון דחה ערעור על חומרת העונש.

ע"פ 2564/19 איברהים אזברגה נ' מדינת ישראל (18.7.2019) - המערער הורשע על יסוד הודאתו בעבירה של נשיאת נשק בכך שקשר קשר עם אחרים וניהל עמם משא ומתן לרכישת אקדח שהיה מצוי ברשותם במטרה לסחור בו. לאחר תיאום, הגיעו המערער ושותפו מלוד לירושלים, שם הועבר לרשותם אקדח גנוב מתוצרת חברת "גלוק",



קליבר 9 מ"מ, יחד עם מחסנית תואמת. בסמוך לכך, נכנסו המערער ושותפו לרכב, הסתירו את האקדח מתחת למושב הנוסע שעליו ישב המערער, ועשו את דרכם חזרה מירושלים עד שנעצרו על ידי המשטרה. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם ענישה שנע בין 12 ל- 40 חודשי מאסר בפועל**, והשית על המערער **16 חודשי מאסר בפועל**, לצד עונשים נלווים. בית המשפט העליון דחה ערעור על חומרת העונש.

ע"פ 4345/18 **אבו עמאר נ' מדינת ישראל** (29.11.2018) - המערער הורשע על יסוד הודאתו בעבירות של נשיאת נשק ונהיגה בקלות ראש בכך שנהג ברכבו בעיר לוד כשהוא נושא בתא הכפפות נשק מאולתר מסוג "קרל גוסטב", טעון במחסנית מלאה בעשרה כדורים תואמים. שני שוטרים אשר הבחינו בנהיגתו המהירה וחסרת הזהירות של המערער, כרזו לו לעצור את רכבו בצד הדרך, ובנסיבות אלה נתפס הנשק הטעון בתא הכפפות. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם ענישה שנע בין 20 ל- 48 חודשי מאסר בפועל**, והשית על המערער 20 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. במסגרת ערעור שהוגש על חומרת העונש, קבע בית המשפט העליון כך: **"איננו סבורים כי יש מקום להתערב במתחם הענישה שקבע בית המשפט קמא, אשר רצפתו (20 חודשי מאסר) תואמת בקירוב את שנפסק על ידי בית משפט זה בעבירות מהסוג בו עסקינן, ביחס לנאשמים המצויים ברף התחתון של המתחם"**. יחד עם זאת, העונש שהושת על המערער הופחת והועמד על **17 חודשי מאסר בפועל**, וזאת לאור סיכויי שיקומו והשתלבותו בהליך טיפולי, ובשים לב לגילו הצעיר ולהעדר כל עבר פלילי.

ע"פ 4135/16 **נאסר נ' מדינת ישראל** (22.2.2017) - המערער הורשע על יסוד הודאתו בעבירות של החזקת נשק, הובלת נשק ונהיגה בזמן פסילה בכך שהחזיק בשדה ליד ביתו אקדח, שתי מחסניות ו- 13 כדורים. בשלב כלשהו, נטל המערער את האקדח ממקום המסתור וחרף היותו פסול מנהיגה, נהג ברכבו כאשר האקדח והתחמושת מוסתרים מתחת למושב הרכב. בית המשפט המחוזי קבע לעבירת נשיאת הנשק **מתחם ענישה שנע בין 18 ל- 40 חודשי מאסר בפועל**. לעבירת הנהיגה בזמן פסילה נקבע מתחם ענישה שנע בין מאסר על תנאי ועד ל- 10 חודשי מאסר. על המערער הושת **עונש כולל של 30 חודשי מאסר בפועל** (כן הופעל עונש מאסר על תנאי כך שסך הכל הושת על המערער עונש של 36 חודשי מאסר בפועל). בית המשפט העליון דחה ערעור על חומרת העונש.

ע"פ 3877/16 **ג'באלי נ' מדינת ישראל** (17.11.2016) - המערער הורשע על יסוד הודאתו בעבירה של נשיאת נשק בכך שבעקבות סכסוך שנתגלע בין קרוב משפחה של המערער לבין אחר, נסע המערער למקום מפגש בו קבעו השניים להיפגש לצורך יישוב הסכסוך, כשהוא נושא עמו ברכב אקדח טעון במחסנית שהכילה 14 כדורים. כשהגיע למקום המפגש, עצר המערער את הרכב והחביא את האקדח במכנסיו. באותו שלב הגיעו למקום שוטרים שהורו למערער להרים ידיים אך המערער כרע לכיוון הרצפה והשליך את האקדח מאחורי גבו. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם ענישה שנע בין 24 ל- 48 חודשי מאסר בפועל**, והשית על המערער **34 חודשי מאסר בפועל**, לצד עונשים נלווים. בית המשפט העליון דחה ערעור על חומרת העונש. מקרה זה חמור מענייננו, בהינתן העובדה כי העבירה בוצעה על רקע רצונו של המערער ליישב סכסוך בין אחרים והשימוש בנשק נמנע בזכות התערבות המשטרה, בעוד שבענייננו לא ידוע דבר על הרקע לנשיאת האקדח או כוונה לעשות בו שימוש.

ע"פ 4982/15 **שחיטה נ' מדינת ישראל** (3.9.2015) - המערער הורשע על יסוד הודאתו בעבירה של נשיאת נשק בכך שהחזיק ברכבו במקום מוצנע אקדח (שלא היה תקין) יחד עם מחסנית ריקה. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם ענישה שנע בין 12 ל- 36 חודשי מאסר בפועל**, והשית על המערער 20 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. בית המשפט העליון קיבל ערעור על חומרת העונש והעמיד את עונשו של המערער על **16 חודשי מאסר בפועל**. בהשוואה למקרה דנא, ענייננו חמור יותר שכן לא זו בלבד שהאקדח היה תקין; אלא שהנאשם נשא בנוסף



אליו גם מחסנית ו- 4 כדורים תואמים. בית המשפט העליון קבע בעניין שחיטה כי "גם אם המחוקק אינו מבחין בין נשק תקין לשאינו תקין, תיתכן לכך רלבנטיות מסוימת לעניין העונש".

ע"פ 2892/13 **עודתאללה נ' מדינת ישראל** (29.9.2013) - המערער הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירות של נשיאת נשק והסתייעות ברכב לביצוע פשע בכך שנהג ברכב בעיר נצרת, יחד עם אדם נוסף, כשהוא נושא אקדח ובו מחסנית ריקה מכדורים, כשהוא מוסתר תחת שטיחון מתחת לכסא הנהג ברכב. משהבחין המערער במחסום משטרה, סטה מנתיבו לדרך ללא מוצא ועצר את הרכב. השוטרים הגיעו לרכבו של המערער ומצאו את האקדח. בתום החיפוש, המערער והאדם הנוסף נעצרו והובלו לתחנת המשטרה. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם ענישה שנע בין 12 ל- 36 חודשי מאסר בפועל**, והשית על המערער **21 חודשי מאסר בפועל**, לצד עונשים נלווים. בית המשפט העליון דחה ערעור על חומרת העונש. הגם שמקרה זה דומה בעובדותיו לענייננו, לטעמי המקרה שבפניי חמור יותר וזאת נוכח העובדה שמלבד האקדח, נשא עמו הנאשם גם מחסנית ובה ארבעה כדורים תואמים; וזאת במובחן מעניינו של המערער אשר נשא מחסנית ריקה מכדורים.

ע"פ 3156/11 **זראיעה נ' מדינת ישראל** (21.2.2012) - המערער הורשע על יסוד הודאתו בעבירות של נשיאת נשק, הובלת נשק והסתייעות ברכב לביצוע פשע בכך שנסע ברכבו, לאחר שהסליק בו אקדח מסוג "סמיתיווטסון", מחסנית טעונה בכדורי אקדח בקוטר 9 מ"מ וקופסאות עם כדורי אקדח. האקדח והתחמושת נתפסו בחיפוש שגרתי שביצעה המשטרה ברכב. בית המשפט המחוזי השית על המערער **24 חודשי מאסר בפועל**. בית המשפט העליון דחה ערעור על חומרת העונש.

ת"פ (מרכז) 52416-06-20 **מדינת ישראל נ' מתאני** (12.1.2021) - הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעבירה של נשיאת נשק בכך שיצא ממתחם ביתו כשהוא מסתיר במכנסיו אקדח גנוב מדגם יריחו שהיה טעון במחסנית וכדורים תואמים, ורכב על אופניו. רכב משטרה שהגיע ממולו של הנאשם התנגש בו, והנאשם, שנפל מאופניו, החל לרוץ במהירות לכיוון בית עסק הנמצא במקום, והשליך את האקדח. במסגרת הסדר טיעון, גובשה בין הצדדים הסכמה כי התביעה תעתור לעונש של 27 חודשי מאסר בפועל ואילו ההגנה תהיה חופשיה בטיעוניה. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם ענישה שנע בין 15 ל- 40 חודשי מאסר בפועל**, והשית על הנאשם **23 חודשי מאסר בפועל**, לצד עונשים נלווים.

ת"פ (חי') 14115-07-19 **מדינת ישראל נ' ג'בארין** (28.1.2020) - הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעבירות של נשיאת נשק והפרעה לשוטרי במילוי תפקידו בכך שנשא על גופו אקדח חצי אוטומטי מסוג ברטה קליבר 7.65 מ"מ ובתוכו מחסנית עם שלושה כדורים. משהבחין הנאשם בניידת משטרה, נמלט מהמקום כשהשוטרים בעקבותיו, עד שנעצר. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם ענישה שנע בין 18 ל- 36 חודשי מאסר בפועל**, והשית עליו **20 חודשי מאסר בפועל**, לצד עונשים נלווים.

ת"פ (מרכז) 41522-05-18 **מדינת ישראל נ' אמיר אזברגה** (10.8.2020) - הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעבירות של נשיאת נשק והפרעה לשוטרי במילוי תפקידו בכך שיצא בשעת צהריים מרכבו כשהוא נושא מתחת חולצתו אקדח חצי אוטומטי טעון במחסנית ובה 14 כדורים 9 מ"מ. כשהבחין בשוטרים, נמלט הנאשם מהמקום, השוטרים רדפו אחריו, ובזמן שקפץ על חומה - האקדח נפל מגופו. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם ענישה שנע בין 16 ל- 40 חודשי מאסר בפועל**, והשית על הנאשם **21 חודשי מאסר בפועל**, לצד עונשים נלווים (ובסך הכל 26 חודשים כולל הפעלת מאסר על תנאי).



ת"פ 38687-04-20 **מדינת ישראל נ' טוביה** (10.2.2021) - הנאשם הורשע במקרה זה בעבירה של נשיאת נשק, וזאת לאחר שנשא אקדח וכן מחסנית שהכילה ארבעה כדורים עת היה בתוך רכב נוסע ונמלט מהשוטרים רגלית לאחר שביקשו כי יעצור, שאז גם השליך את הנשק לחצר סמוכה. במקרה זה נקבע על ידי, מתחם **הנע בין 16 חודשי מאסר ל-40 חודשי מאסר**, והוטל עונש של **30 חודשי מאסר**, וזאת גם תוך מתן משקל לעברו הפלילי של הנאשם.

ת"פ 45228-07-16 **מדינת ישראל נ' ג'בארין** (30.4.2017) - הנאשם במקרה זה נשא על גופו אקדח טעון ומחסנית ובה עשרה כדורים. כשהבחין בשוטרים מתקרבים לעברו נמלט בריצה לתוך בית דודו, והסליק את הנשק, המחסנית והכדורים מתחת לשמיכה. בית המשפט המחוזי בחיפה קבע מתחם עונש **הנע בין 10 חודשי מאסר ל-30 חודשי מאסר**, והשית על הנאשם **עונש של 12 חודשי מאסר**.

15. על יסוד כלל השיקולים שפורטו, ראיתי לקבוע **מתחם עונש הולם הנע בין 16 ל-40 חודשי מאסר**.

קביעת העונש המתאים

16. בבחינת הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, נתתי דעתי לנתונים הבאים:

העובדה כי הנאשם הודה במיוחס לו, עוד בשטח עת נתפס על-ידי השוטר, ובהמשך בפתח ההליך המשפטי, מהווה נימוק משמעותי לקולא.

נתתי משקל לקולא גם לנתוני המורכבים של הנאשם, לרבות לאלה העולים מהמסמכים הרפואיים שהוגשו, הגם שלקחתי בחשבון את תרומת השימוש בסמים למצב שתואר בהם.

התחשבתי אף בגילו הצעיר של הנאשם (כבן 20 היום).

לצד נימוקים אלה אשר יש בהם למתן את העונש המתאים, ראיתי ליתן משקל לחומרא לעברו הפלילי של הנאשם, אשר חרף גילו הצעיר הספיק לבצע שורת עבירות, ולרצות שתי תקופות מאסר שאינן קצרות (9 חודשים ו-17 חודשים). ניתן לומר כי העבר הפלילי תומך במסקנת התובע, לפיה מדובר במי שבחר לאמץ בנקודת הזמן הנוכחית את אורח החיים העברייני.

17. על בסיס השיקולים שפורטו לעיל, ראיתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 30 חודשי מאסר לריצוי בפועל החל מיום מעצרו - 6.7.20.

ב. 9 חודשי מאסר אולם הנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור תוך 3 שנים מיום שחרורו כל עבירת נשק מסוג פשע, או עבירת אלימות נגד הגוף מסוג פשע.

ג. 5 חודשי מאסר אולם הנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור תוך 3 שנים מיום שחרורו כל עבירת אלימות נגד הגוף מסוג עוון.



ד. קנס כספי בסך 5,000 ₪ או 40 ימי מאסר תמורתו, אשר ישולם ב-10 תשלומים חודשיים שווים החל מיום 1.6.2021 ועד לסיום התשלומים.

ניתן צו כללי למוצגים לשיקול קצין משטרה ו/או התביעה.

זכות ערעור כחוק.

ניתן והודע היום, י"א אדר תשפ"א,
23 פברואר 2021, במעמד הצדדים.
בני שגיא, שופט
סגן נשיא